

akrep dolunayı

ümit manay

havalci

ᐃᐢᐅ

а б в г д е ж з и й к л м н о п р с т у ф х ц ч ш щ ъ ы ь

hayalci hücre #13 hayalci poetix #1 | akrep dolunayı | ümit manay ©2022
hayalci hücre | bu kitabın türkçe yayın hakları ümit manay ve hayalci hücre
yayın'a aittir. | yayına hazırlayan: soner torlak | kapak tasarım-grafik
uygulama-dizgi: nail düNDAR | baskı-cilt: repar tasarım matbaa, yenibosna
merkez mh. cemal ulusoy cd. no: 43 bahçelievler/istanbul (sertifika no: 40675) |
2. baskı 2023; 1. baskı 2022 / istanbul | isbn no: 978-625-94105-9-3 | sertifika
no: 73832 | hayalci hücre yayın lema yayıncılık basım dağıtım kırtasiye ticaret
limited şirketi sinanoba mahallesi aktay caddesi A3-27 blok no: 6a iç kapı no: 6
büyükçekmece / istanbul | <https://hayalcihucre.com>

akrep dolunay1

ümit manay

havalci

ᐃᐢᐅ

а б в г д е ж з и й к л м н

ümit manay

1987’de Edirne’de doğdu. 2011 yılında ilk kitabı *Gökkuşağı Gece Çıkar*’ı yayınladı. 2012 yılında kitap Cemal Süreya Başarı Ödülü’ne layık görüldü. 2013 yılında *Yitik Ayetler*’i yayınladı.

“şiiir şaire okunacak en güzel bedduadır”

Kişisel hikayemden başlayayım. Ümit ile ilişkimi tek kelimeyle anlatacak olsam, bir an düşünmeden seçeceğim kelime “kozmik” olurdu. Tanıştığımızda Ümit zor bir coğrafyada çok zor işlerle uğraşıyordu, bugün bambaşka bir coğrafyada yine çok zor işlerle uğraşıyor. *Akrep Dolunayı*’ndaki şiirlerin arkasında bu incecik görünen kitabın boyutlarını çok aşan hikâyeler var...

Şiir kimyasaldır, onu her okuyanda ve hatta okuyan kişinin onu her okumasında farklı hisleri çağırır, kovar, parçalar, rasgele birleştirir, yıkar, kurar... Bu anlamda burada sadece Ümit’in şiirlerini ben okuduğumda ne hissediyorum onu yazabilirim; bir kez daha yazmaya kalksam başka şeyler yazacağımı da bilerek.

Ümit’in şiirlerini ilk kez okuyan birinin hissetmesi muhtemel olan duygu, bana göre ve daha pek çok duygunun eşlik edeceği şekilde, “öfke” olacaktır. Fakat sağa sola sataşan, huzursuzluk yaratmaya çalışan, ayağı toprağa basmayan fevri bir öfkeden bahsetmiyorum; hedefini bilen, bulan, ona karşı duran bir öfke... Kaynağını, gıdasını ve zehrini kişisel olan’dan almakla birlikte yaygın olan’a, geçer akçe olan’a, “normal olan”a yönelen; sitem etmeyen, kabul arayışı olmayan, yıktığı kadar kuran bir öfke bu...

Akrep Dolunayı, karanlıkta hayatta kalmaya çalışan ve durmaksızın biriktiren bir akrebin heybesindeki sadece birkaç gün sürecek dolunayın ışığında ortaya serilişi... Dolunay bittiğinde akrep de yeniden karanlığına dönecek, heybesini yeniden doldurmak için.

Son olarak itiraf ediyorum: Yıllardır kendi karanlığındaki akrep’i birkaç günlük dolunayın ışığına çıkmak için dürten benim! Ne mutlu bana!

Soner Torlak

ÖNSÖZ

*Acılarımız dilsizdir bizim!
Ülkesinde gözlerini kaybeden bir kürdüm.
Beyoğlu'nda öldürülen bir orospuyum.
ne dersiniz deyin!
Aşkım
Ölümüm
Kimseyim.
Hoyrat bir bıçağım.*

Ümit'in şiirleri kanlı bir manzarayı anlatıyor, doğudan batıya kalbi kırık, ötelenmiş, öldürülmüş güzelliklerin görüntüsü. Ahmet Kaya, Hrant Dink, katledilen insanlarımıza ait bir görsel acı. Kelimelerle inşa edilen görsellik. Ülkesinde de kendisine yabancılaşanları, sürgünleri, ucuz otel odalarını, aşkın hasını. Şiirlerini okurken bu ülkede genç ve gay olmanın laneti kelimelerinden akıyor.

*Olmayan kalplerinizi yiyeceğim
Bu puslu ormanda kaybolacaksınız
Ormanın lanetini sonunda duyacaksınız
Sizi sürükleyeceğim derinlere*

Zaman zaman ormanın kuytularında karanlık bir yaratığa dönüşmüş mücadeleci bir çocuk Ümit. Büyükleri korkutmak için beyaz bir örtüyle koşuşturan masum bir çocuk. İçim burkuluyor

bazen. Hareket edemeyen, çaresiz uzaklığın sınırları ve kafesin içinde hisseden bizler. Bu ülkenin kırılmış çocukları. Üzgün ve öfkeli. Pasoli'nin şiirleri aşkı böyle tanımlar.

*Un Consumato Amore
Solo l'amare, solo il conoscere
conta, non l'aver amato,
non l'aver conosciuto. Dà angoscia
il vivere di un consumato
amore.*

Türkçe'ye çevirmekten korkuyorum çünkü anlamını yitiriyor. Aşkı tüketmekten bahsediyor. Aşkı tüketirken tükenmekten bahseden de Ümit'in şiirleri.

*Sardığım yaralar açıldı kanıyor
Kanamayı hiçbir tampon durduramıyor
Kan kaybından değil, sen kaybından
Ölürsem...*

Sevgili Ümit Manay'ın şiirleri bizi ruhumuzun karanlığına en kırılgan noktalarına götürüyor. Hiç de nazıkçe değil hoyratça ama çok samimi, Işık tehlikeli olabilir, şiir yazan bir kalbin tehlikesi neyse o kadar.

Şükran MORAL

KELEBEĞİN DANSI (Rüyasız bir Uyku)

Öykü'ye...

Daha ne çok şey var
seni tanımak, iklimlerine gelmek için
Narin bir Kır çiçeği değil
Kardelensin
Hiçbir rüzgâr koparamadı saçlarını
kırık kalplerin tamircisiydin.
rakamla hep 2 dile kolay
geçer gider bir gün
yıkılır kapılar, yıkılır odalar
Hatıraları kalır enkazında.
Ben kalbi çok kırık bir kız çocuğuyum
içimdeki filizleri büyütmemiyorum
çocukluğum annemin çekmecesinde
Orada saklı kalmış, hiç kimse çıkaramamış.
Bir boy aynası verin bana,
kırmızı bir ruj
şehveti verin en çok
kalbimde öldürdüğüm
sigara izmariti gibi söndürdüğüm
adamların isimlerini.

Satır aralarına sıkıştır beni
kelebek gibi duvara mihla
Ömrüm nasılsa bitecek
yok olmadan bu güzellik
utanma, sen de faydalan.
Bedenimi ateşlere atsan da
kalbime nazik davran
çünkü biz kalbi olanlar
hep ağlarız,
hem de kahkahalarımızla.
Hiç üzölmüyorum
hiç ağlamıyorum artık
attığım her çığlık
bir hançer gibi dönüp duruyor
kanasa da acıtmıyor
Ben otoyolların kadını değilim
ben odaların kadını da değilim
sen beni orada görmek istedin hayat
yüzüme karşı
yalan konuşma
Yanlış bedenın doğru tanrıçası
ruhun huzur bulacak
sen doğacaksın yeniden korkma.

Gecenin puslu karanlığında

Dolunayın ışığı yükseliyor
Kabuđumun üstüne.
Bir kovuk bulup yerleşiyorum içine
Avını bekleyen bir akrep gibi
Bekliyorum sessizce gelmeni
Geldiđin anda, o kovuğa adımını attığında
Yakalayacađım kalbinden seni
Defalarca sokacađım, sen ölene kadar
Çünkü ben artık
Ne neşeli bir sürtük
Ne de duygularına ket vurmuş
Bir mesihim
Ne nükleer savaşlardan çıktım
Ne çağların meteorlarını atlattım
Bilemezsin
Üstüme basıp ezdiler
Benzini döküp,
kibriti attılar üstüme
Yandım, öldüm defalarca
Öldüm ama yeniden doğdum
Kabuđumu çıkarıp,
devam ettim yoluma
Simdi yükseliyor dolunay
Ateş sarısı gecenin siyahına

Her yer pus
Sessizce ilerliyorum
Sıradaki kurbanıma
Çok kan akacak diyor ormanın ruhu
Sesler yankılanacak
Ağaçların hışırtılarıyla
Ruh kısıkaçlarımı bileyip
Kuyruğuma yüklüyor zehrini
Her seviştiğimi öldürüp yiyorum
Ama çocuklarım sırtımda
Bazen siyah bazen sarı
arzulu
sinsi
Yangın sarıyor her yanı
Yüzüğündeki zehri içen
Bir sultan gibi
Batırıyorum kuyruğumu kendime
Onursuzca ölmektense
Bırak aksın kendi zehrim
Damarlardan içeriye
Geriye bir lanet
Geriye koca bir “son” bırakıyorum
Daha önce hiç duyulmamış.
En derin rüyaları

Senle gördüm

En derinlere seninle daldım
Bir hatanın sonsuz bekleyişinde
İçini sallayan bu dehşet
Cümle kuramamak en zoru da
Ben sensiz kaç asırdır yaşıyorum
Daha kaç asır yaşarım bilmiyorum.

m

KENDİ ZEHRİM KALBİME

Sevdim
yok ettim ne varsa
Fıtratımda vardı
İğnemi ince damarlara kadar sokmak
Öldüre öldüre ne kaldı
Yazdım vahşetimi ellerine
Tozla toprakla
Gömdüm kalbimi aşk denen yalana
Bıktım arsız cehenneminden
Münker ve Nekir Melekleri yazıyor beni
Gece nöbetlerine
En tatlı yerinde uykumun
Bağırıyorlar
ASKER KALK!
Ben duvar olsam yıkılmam
Ama duvarda istemem
Ruhumun kapılarında
Ateş yakar kül eder beni
Sensizliğin hiçliğine
dönüp bakmadan
Soyunuyorum sana yarı çıplak
Yırtıyorum içimdeki sahte tanrıları
Sonra içer gibi bir bardak şarabı

İçiyorum eksik kalan ne varsa
Kendi silahınla kendini vurmak
Kendi evini bombalamak
Biliyorum bu savaştan
Kimse sağ çıkamayacak
Bu bir akrebin kara gölgesine
Yenilmesidir
Dolunayın altında
Kabuğunu atacak zannederken
Ölüm dansındaki yeteneksizliğidir.
Ağır bir bedduanın tesiri altında
Yalancı meleklerin şahitliğinde
Tanrıya başkaldırdım ben
Kafirliğin alın akıyım
Kimse sorgulayamaz bunu
Çünkü ben
Yanmış bir kiliseyim
Terse dönmüş haç
Beş köşeli karanlığımın tılsımıyım
sen kötülüğe hizmet değilsin
kötülük senin önünde secde etsin.

Ey gözyaşlarımdan peydahladığım
Piç kurusu
Gökyüzü sensiz de mavi

Yağmur sensiz de yağıyor
Bu dünya beni delirtmek istiyor
Ne olur kurtar
Bir gün olacak
Belki hiç gitmediğimiz yerlerde
Hiç bilmediğimiz tenlerde
Başka sabahlar olmayacak.

Hırçın Bir Dalida'yım
İntikam için geri döndüm
Sevdiğim adamları
Küstah kalplere mezar edeceğim
Gezeceğim Roma'nın arenalarında
Ey Sezar diyeceğim
Gözleri kanlı bir katilken sen
Aşk zehir gibi yayıldı kanına
Ele geçirdi bütün canilik hücrelerini.
Hıçkırıklarım kırımızı bir pelerin gibi
Dalgalanacak İtalya'nın sıcak gecesinde
Bana mektuplar yaz diyecek herkes
Ben mektup yazmak istemiyorum
Ben saf sevgiyi arıyorum.
Küçük bir bavul toplayacağım
Ve bir daha arkama bakmayacağım.

m

Şimdi sussam fırtına konuşur
rüzgâr kızar
kalbim parça parça
parçaları dağılıyor saçlara
Bir günbatımı
alıp başımı gideceğim
diyorum sana Burçak tarlaların
ın arasından
yılan gibi süzülerek
güneşe doğru...
Belki gece giderim
Ay'ın ışığına tutunup
karanlık örttüğünde bedenimi
kimseden bir şey beklemem
öylece alır başımı giderim.
İnsanlar diyorum çok ahmak
belki onlarda incinmiştir
derin yaralar almış,
Göçertmiştir kalbinin kapılarını

m

KALBİM, SEN, BEN VE ÜÇ KITA

Kurumuş toprağın susuzluğu
okyanusların kıyısındaki çölüm ben
tuzlu su gibi çekeceğim seni içime
her bir çatlağım sana kanmak isteyecek
Afrikasın sevgilim aslanlar gibi
vahşi ve işbirlikçi
Asyayım ben uçsuz bucaksız
pusuya yatmış kaplan gibi beklerim
Ama sevgilim, kalbim
Latin Amerika'da bir panter
korkusuzca süzülür Amazon'da
kürkündeki karanlıkla
Bu üç kıta benim dünyam
seni yaka paça attım oradan
buraya kimse giremez iznim olmadan.

Sen sadece gözlerinle görürsün
bense sesleri görürüm, ruhumla görürüm
senin gözlerinle göremediklerini.

Ne kadar kaçsam ayrılıktan
gelir çalar kapımı
herkes gidecek mi böyle hiç yoktan
Dualar çok yersiz

takvimler koptu yapraktan
Postmodern çağın kurbanı aşk
köşelerde saklanır da göremez
Çünkü onunda gözleri bağlı
bu yalnızlık oyununda
Kanlı Satranç
bozuk düzen
kayıp kuşak
Bu ısırlmışlık hissi
kayıp atalardan
aşka yadigar.

Günaha battık nasılsa
delicesine sevişelim mi?
İnandığımız mesihleri
bu gece senle değişelim mi?
Okunur karanlık ruhumu
savurur keskin pençelerini
Gözleri dağlanmış kahin
sıralar bütün kehanetlerini

Parçalarını topla kendi içine
Dünya sandığın değildir belki de
Kapı ardına kadar açık kalsın
Kar, rüzgâr girsin içeriye

Bu boşluk hissi
bu vazgeçilmişlikten sıkılmadın mı
Bak odalarda kimse kalmadı
Sondü ışıklar karanlık ağıladı
Çok sıkıldım bu yalanlardan
Kır pencereleri,
Vur dağa tasa kendini
Pimi çekilmiş bombam
Patlayan silahlarım yok benim
Sırların efendisinden gebeyim.

Kimbilir kaçınıcı sabah ettiğın
Hangi elde koynunu açıyorsan
O sabah başucuna bir sigara koy
Karanfilli olsun
İki kahve yap, birini tam karşına koy
Ben varmışım say
Yarı çıplak yatağı uzan
Sırtını dön, sarıldığını hisset
Bir şarkı çal, ikimizi anlatsın
Müziğın sesini aç, insanların kısı
Aşkđ bilmeyenlere kapını açma
Çünkü kimse kapıları zorlamıyor artık
Anahtarın yarısı sende yarısı bende
Bir gün birleşirsek eğer

O tozlu Sato'nun kapıları açılacak
Yollar bize iyi davranmasa bile
Biz birbirimize çok iyi davranacağız
Seveceğiz belki yeniden
Kadıköy ve martılar
Şahit olacak sevişmelerimize
Kalplerimizin gümbürtüsü çınlayacak
kulaklarımızda
Bu son vedam değildi
Çok uzadı, suskundu
Ama kalbimin puslu tarafı
Yani pusula sendeydi
Ve ben bu karanlık ormana tekrar daldım
Orada unuttuğum şeyleri anımsarken
Karşıma sen çıktın
Tozunu aldım, çantama attım
Ben de karanfilli bir sigara yaktım
Soyundum yarı çıplak
Sana sarılır gibi sarındım
Dedim şimdi gitarının tellerini kıskanıyorum
Çünkü o parmakların üzerinde
Bir çingene kızı oynar
Ritme ayak uydurur.
Metal müziktin
Siyah, asi, dalgacı ve karizma

Kalbimin karanlığıydın
Nefesin cehennem ateşi
Yanmak için günah işlerdim.
Şimdiyi unut sevgilim
Sonranın bilinmezliğine bırak kendini
Sardığım yaralar açıldı kanıyor
Kanamayı hiçbir tampon durduramıyor
Kan kaybından değil, sen kaybından
Ölürsem
Kirimizi güller dik gözlerine
Bir şarap aç olmadı viski
Yine karanfilli bir sigara yak
Kedilere mama koy sokağa
Sevdiğim plakları cal
Söz verelim
Nerede olursak olalım
Yeniden bir araya gelelim
Cennet bahçesine
Bir kara diken daha ekelim
Savrulsun günahlar
Biz peygamberlerimizi değişelim.

m

BİR YANIM

Bir yanım tornado
süpürüyor ne varsa önüne geçeni
elimde değil, elimde değil diyorum sana
yapamıyorum yok etmeden
Korkuyorum o tufanın içine bırakmaya seni
Bir yanım Siyah-beyaz yetimhane
içimde boynu bükük çocuklar
birileri gelecek gideceğim buralardan dercesine
Bakıyor camdan gidenlerin ardından
Hayat zor ve dengesiz bir Terazî
Küfeler hep ağır
hangi küfeyi boşaltsam
boş taraf öksüz ve sağır
Ben ne hayatlar gördüm
şan şöhret köpek gibiydi kapıda
vıcık vıcık elleri para.
Noksan mıydı bir yanım
evet ama oradan sakın vurma
hangi çocuğu alsam
ötekinin bağı yanık
tanrım diyorum nasıl olacak
nasıl olacak bu veda
Biri mutlaka gözü yaşlı mı kalacak

Biri her gece bağrım da
diğeri saklanmış ufuklarda
Çünkü sevgi paramparça aynada
Çocuklar küçükte değil
büyümüşler aslında
ama kalpleri çocuk hala
Sevgi yok artık
salyaları akan sırtlanlar
pusuya yatmış timsahlar var
Hangisini bırakırsam yem olacak
Gel de küfür etme
Bu hanlara, hancılara
Kim suçlu arama artık
düzen böyle
bakarsın değişir her şey
Bir sıçrayış da bir kahraman
devirir ne varsa
Sonra bu acımasız dünya
utanır biraz, arlanır belki
Sakat bir at
bilirsin atların ayağı kırılırsa
bir tüfekte vururlar
Çünkü o kırıktan sonra özgürlük topallar
Ama güçlüdür at
sırtında taşır her acısını

görmesin ölümü diye
bağlarlar göz çanaklarını
Ben çocukların ikisini de
Karayağz bir ata bindirip yanıma alıyorum
Aşkı da alıp bir yanıma Araf'a götürüyorum
Elbet bu gönlün bir seveni olacak
elbet bir çocuk çekip gidecek
bilinmez kuyruklu yıldızına küsüp
Ben onu da koruyacağım
Hiç yanında olmadan
bir mektup bile yazmadan.

Küçüksün sen
küçük kara bir balık
şışede ve denize hasret
Yelkenleri kırık gemisin
tayfasını kaybetmiş korsan
Sürüklenir durursun okyanusta
Akıntı ne yöne
sen o yana
karanlık gibi gözlerin var
Ay gibi tenin
parlarsın gece de sevişirken,
ağlarken gülümserken
Ben güneşim, ateşim

yakar kavururum gecelerini
Delirmiş olmalıyım
korkuyorum sevmekten seni.

m

BENİM ADIM KARANLIK ORMANIN
FISILTILARI
(AVCI)

Puslu soğuk orman
soğuk bıçak gibi ellerimi kesiyor
yalıyor kurşun bedenimi
örtüyor kar ne varsa
Kurt ulumaları selamlarken Alacakaranlığı
Ben yaralı koşuyorum
Kan nar lekeleri gibi
damlıyor beyaz örtüye
Koşuyorum yaralı bir kurt gibi
Ben siyahım kar beyaz
Ardımda insan sesleri
Bu üstümde taşıdığım geceden ceketimi
Vermeyeceğim
Vermeyeceğim size
Ölene dek mücadele edeceğim
oklarınızla silahlarınızla
Olmayan kalplerinizi yiyeceğim
Bu puslu ormanda kaybolacaksınız
Ormanın lanetini sonunda duyacaksınız
Sizi sürükleyeceğim derinlere
Kar bu sefer benden yana

Üstüne yatıp durduracağım kani
siz soğğun pençelerinde kalacaksınız
Ben inime dönerken
siz ceketsiz yataacaksınız
ulumalar son bulacak
Güneş ölü bedenlerinizin
üstüne doğacak
Ormanın fısıltıları her yanı saracak.

m

HARİTA PARÇALARI (YIRTIŁAN YERLER)

Yokum bu şehirde
yok posta kutuları sabah çayları
Öldürecek beni atmayan kalbim
kendini yola vuramayan
İssızlığına gömülü tutsak
Sınırlar dikenli tel değil
açık, açık ama gelemiyorum
gelemiyorum anlasana
Kapattığım telefon ahizelerinin
yırtıp attım kağıtların
sayısını ben de unuttum
Unuttum ne varsa adımıza
yasayamadığımız eksik kalan
Bizi tamamlayacak her şeyi unuttum
Acı veriyordu kestim orta yerinden
Bir akrebin zehri gibi
Yayıldı kalbimin damarlarına
Biri durdursun istiyorum zamanı
Kapat kapını pencereni ne olur
Kuşlar Özgür dışarda bak
şimdi anladın mı kafeste olmayı?
Bak Sokak köpekleri şaşkın
bizi kovan tekmeleyen yok

Aç olmak nedir anladın mı?
gecenin soğuşunu hissettin mi
Ben de yalnızım Sokak köpekleri gibi
Hiç aramasam da yazmasam da
bir paket Monte Carlo kutusuyum
Saklı kaldığım yeri bulamıyorum
Yanlış kötü yere gelen
Tarot kartlarıym biraz
Bazen her şey biraz şans
Eğer varsa kaderde o çizgi
Yeniden birleşecek
Yuvarlanacak şarampole kalpler
Yeminler bozulacak, beddualar kapıda
Mecnun aşkından çıldırdı
Leyla hülyalara daldı gitti
Çünkü kalbi Mecnun'da değildi
Kerem'i sevmişti
Aslı hiçbir şeyden haberi olmayan
bir saftirikti
Leyla'nın Kerem'e duyduğu aşkı
hiçbir zaman bilemedi
Kerem Leyla'ya tutkuyla bakıyordu
Onun ruhunun derinliklerine iniyor
bedenini kedi okşar gibi okşuyordu
Bu aşk tarih kitaplarında yazmaz

Çünkü hayat tam sayfa
cinayet haberleri, yalan dolan pazarlıklar
Haberleri kapat Kerem
Leyla düşlerde
gecenin nöbetini, gündüze devrettiği yerde
Son bir kadeh daha
Elim yine telefonda ama vazgeçiyorum
O köprünün altından seller geçti
Atlayıp o köprüden
kimbilir kimler intihar etti.
Bağcılar'da eski bir yün fabrikasında
betim benzim atmış
Lağım fareleri ile konuşuyorum
Onlar aşkı bilmiyorlar
kalbimi veriyorum kemiriyorlar
Gitar sesi senin sesinle birleşip
yılan gibi boynumdan kulaklarıma kıvrılıyor
Keşke bitmeseydi
Keşke kimsesizliğimize sahip çıksaydık kerem
Boş ver defterde daha onlarca boş yaprak var
En sevdiğim kalemler kalbimin kutularında
Yol bitmiyor hala
Sonsuzu biraz daha geçiyorum
Kapıyı çalıyorum ev boş perdeler çekik
Defol git buradan Kadıköy çocuğu diye bağıyor

Ben Kadıköy çocuğu değilim ki diyorum
Ben kimsenin çocuğu değilim
Bir sokak kedisini arıyorum
Deri ceket giyiyor Monte Carlo içiyor
Onu sahiplenmek istiyorum
Çocuk onu tükürüp uzaklaşıyor
Meğer bu sokaktan ayrılmış o
Uzaktaymış artık
Annesinin köpeğinden duyuyorum bunları
Köpek leyla diyor git uzak dur
O itiraf etmese de
sevdi yanında olmayı
Kadıköy'ü de seni de çok sevdi
Eğer haritalar birleşirse
o seni bulur dedi
Bense daha ilk parçadayım
Diğer üç parça yırtık duruyor elimde
Biri Atlantis okyanusunda
Diğeri Yeni Zelanda'da
Son parça ise kedinin kalbinin içinde
Son parçayı görmek için onu bulman gerek
Eğer kalbini açmazsa
Diğer bütün parçaları yak ve kül et
Şifreyi çözerseler eğer
Onun kalbini alıp öldürecekler

Kediyi sonsuzluğun boşluğuna hapsedecekler.

Unutma Leyla

insan ağlamak için yuvasına dönen tek kuştur

Başka hiçbir kuş bunu yapmaz.

m

KÖTÜ KALPLİ KADINLAR

Kadınlar var
gökyüzüne çizip bulutları
Maviye boyar okyanusları
Kadınlar var hırsısla dolu
Penise tapan,
başka kadını hiç uğruna
Deşip atan
Kadınlar var sessiz kimsesiz
Kadınlıklarından vurulup yığılan
Oynatabilecekken yeri göğü
Sırtında çocuk bir sürü düşük
Kadınlar var ellerinde silahlar
Devrime adanmış göğüslerini
Rahimlerinde çocuk değil
Katliamların sessizliği
Bazı kadınlar var ki
Ne çektiyse sessiz kalan
Susup kimseye etmez bir 'ah'
Ben sevmiyorum bu kadınları
Kabul etmiyorum mektuplarını
Omuz omuza yürümek varken
dikenli yollarını hayatın
gülü derip sineyi nasıl kanatırsın

Neden uzanmazsın orkidelerin içine
Oysa mis kokar onun teni
Alnında kara yazısı sırtında yükü
Onlar Şahmeran'ın kızları
Medusa'nın gözyaşları
Lilith'in ilk baharı,
Havva'nın iftira günahları
Yetmezmiş gibi bir de Ferhat Mecnun'a aşık
Mecnun'un leyladan gözü kör
Leyla'nın umrunda değil Mecnun
Leyla Kerem'e vurgun
Kerem Leyla'ya
Şirin, Ferhat dağları deldi sanıyor
Dağlar dimdik duruyor
Şirin dağlar delinsin istemiyor
Kalp bu işte üç artı bir ev mi?
Ağırlasın güzellikle her sevdiğini
Görmüyorlar bu aşk hikayelerini
Parçalar birleşti
Güzeliyle çirkinliğiyle aşk
İçimde yığılıp kalan kadınlar
Var onlar
Tam kalbimde
Ruhumun eteklerindeki taşlar
Dökülüyor, yuvarlanıyor Çığ gibi

Veremem onları size
İstemeyin 'seveceğim' diye
Onları sevmeye şefkat yetmez
Onları etkilemeye belki bir gülüş yeter
Çiçekler saksıda dursun
Bana bir ayna ver
O yoksa bir paket tütün
Ayna varsa savaş boyalarımı sür
tütün varsa yak
Hiçbiri yoksa
Bir apartman boşluğu ver bana
Mutfağın kapısını ört
Yemeklere kan lekesi sıçramasın
Ben kadınlığımı vurur
Tek kelime etmem
Evin tül perdelerini ört üstüme
Sonra kalkar öldüğüm yerden
Yemek koyarım yeniden ocağa
Yemek biter giyinirim
Şarkı yazarım şiir okurum geceye
Bir adam severim, çok severim
Şımarırım gözlerinin karasına
Vurur kapıyı adam
Dağıtır masada ne varsa
Kartları keser koyarım önüne

Ya git
Ya kal
Gözyaşlarımı tutar
Asansörün boşluğuna ağlarım
Gaza bas şoför
Bu gece bütün kelimeleri
Çamaşır iplerine astım
Sonra yaktım bütün evi
Hiddetinle yıkandım
Korkmadı Kadınlarım
Başı dik gözü göklerde
Boyadılar gökyüzünü ve devrimi
Haritanın parçaları birleşti
Onlar insandan uzak adada
gerçek sırrı keşfetti
Aslında zor değildi
Bazı kadınlar
Bir gülüş beklediler
Bu yoldan bir sürü tilki geçti
Hiçbiri kurt değildi
Kırmızı başlıklı kız bir sürtüktü
Kurt'un postu üstündeydi.

m

SAĞIR KUKLALAR

Bu köhne dünyanın odalarında
İpleri koptu kopacak kuklaların
Ateşin içinde bir kız
Çığlık atıyor
Okyanusun içinden bir balık
Başını göğsüne kaldırıyor
Dikenler çiçeklerinden sesleniyor
Toprak sarsıntıdan öfkeli
Ben yoruldum plastikten
çocuklarınızı taşımaktan
Bir de her şeyimizle kabul eden
Toprak
Bu gezegenin nefesindeki
Toprak
Kurağa çevirip, varken öldürmek hepimizi
Bunca eziyete rağmen
Bizi doyuran
Toprak
Utaniyorum
Yakın beni uzay boşluğunun ateşiyle
Sağır sağır bu kuklalar
Kulaklarının içine bağırırsam da
Duymuyorlar

İplerini kestim ağlıyorlar
Oysa sen koca kalın bir ağacın
Küçük bir dalından yapıldın
Bu sitem niye bilmem
gitmiyor ağzın o sözcüklere
Sen mahvetmeliydin her şeyi
Aptal bir ego ve hırs uğruna
Bir devrin kapanışındı
Gemi battı gözlerinde
Elveda her şey
Elveda kuşlar Sokak kedileri
Titrek Sokak lambası sana da elveda
Şiirleri yak krematoryumda
sanat doğaya karışırsa karşılık bulur
Şiirleri de kuklaları da yakacağım
Kuklalar kül, şiirler ateş olsun
Aydınlatсын geceyi, izbe odaları
Aydınlatсын çocuktan kahkahalarımı.

m

“Şairlerin mezarı başında şiir okunur ve şarap
içilir
çünkü şiir şaire okunacak en güzel bedduadır. “

1.Ben geceyi örtsem
Karanlığa arınırım
Düz yolların vedasız gün ışıklarına soyunurum
Aklım hangi yolun ardına saklanır bilmem
Çarpık bir özlem
Nutukları görmezden gelir
Salyası akar dişlerimin arasından
Zorla benden çalınanı
Sokak köpekleri görüyorlar

2.Ömrüm ellerinde
Yarın ölecek bir kelebek gibi
Çırpınıyor
Kozamdan yırtılırken, kanatlarıma

Rengarenk hayat taşıyım
Ama bir günlük

Yaz bitiyor
Victor'dan ses soluk da yok
Pas tutmuş daktilolar istiyorum
Onların gıcirtısına yazmak istiyorum
Sabah kahvaltılarına
Akşam yemeklerine gelmemek
Cenaze evlerine gitmek istiyorum
Ve bir daha dönmemek
Ölüm bize yazılmış kutsal kitap gibi
Başucumuzda asılı duruyor
Sadece sevişirken kaldırıp
Diğer odaya bırakıyorum

3. Güneş kayboluyor
Artık soğuk olacak
Buz tutacak vicdanlar
Kış biraz uyku demek
Açlık ve ölüm demek
Kan ve kimyasalla tokuşan kadehler
Aklın almadığı
Çığların yuvarlandığı
Çöl fırtınasında insanların kaybolduğu yerler demek
Kalpler buz tuttuğunda
Kan ve kimyasalın sıcaklığı eritecek
Şengal'de bir çocuk ölecek

Susuzluktan...

Annem açlıktan zehirli ot verecek bize

Uyu kardeşim

Bir melek gibi yol kanatlarını

Sessizliğin içinde kıvrıl ve sus

Eğer beyaz adam gelirse bize para verecek.

(Benim en büyük intikamım yazmak Victor)

02.09.2014 / Diyarbakır

Karanlıklarla sevişiriz hocam!

Gecenin kara kaşlı çocuklarıyla...

4. Kapıda bıraktığım çocukluğuma

Kavanoz diplerinin mutsuzluğu yapışmış

Bitti Anne

O son kitabı da okuyup

Başucuma kaldırdım.

5. Şarkılar söylüyorum

Ve en çok beni annemin sol tarafından vuracaklara

emanet ediyorum kalbimi

Bu da bitecek anne... değil mi?

6. Ölüyor gibi yapınca

Duruyor gibi yapınca

Geçiyor

Biliyor musun?

Çok abuk geçiyor

7.Oysa kadın kalbim

Çok sevmişti kadın kalbini

şimdi sana bu mektubu

Bir kır evinden yazıyorum

Bir camım var dört parça

Hem de rengi mavi tonlarında

Yeřillige bakıyor gök yüzüm

teninin kokusuna

Kokumu yatırıyorum

Uyutuyorum onları kimse duymadan.

Saat:03.00

Sarı ışışın etrafına pervaneler geliyor

Uykular ryor yatađımda

Ben kendi celladıma aşık oluyorum.

01.06.2014

8. şimdi bitecek bir aşkın

Son ucuz kahramanı

Yıkıntıların arasında kalmış

Bir pırlanta gibi

İnadına
Parla!
Ben kendime döner
İçime ağlarım

9. Usulca gelen bahar güneşi
Açan bir tomurcuğu
Dondurup gözlerinde
Kimsenin duyamayacağı bir şarkı söylüyorum
Gidişleri de
Dönüşleri de
Unuttum
Kafamda büyük bir bulanıklık var
İçimi sıksan içimden can çıkar
Ah çıkar.

10. Buğdayların içinde yuvarlanan
Çingene gelinlerin ayaklarına
Hal hal takıp astık onları kilometrelerce
Dilimizin en gür sesini duyurdum
Duyurdum içimdekileri
“Djelem Djelem”

11. Yalnızlığımı sırtladım
Kaçınıcı sarhoş gecenin

Kaçıncı sabahı
Kaçıncı kırk satırın
Kırıldı aynası
O dut ağacı
dedemi ters astıkları
dalları kurudu
o bile yapraklarıyla engel olamadı

12. Yağmur yağdı aklıma düştün
yıl bilmem kaç çeker
gözlerimden süzülen bu kanı
usulca kimler siler
bedel ağır
yüküm fazla
yükte değil mesele
insan eti ayyukta

13. Ben bir kilise taşıyım
O insanların çılgınlıklarını hep sakladım.

14. Babaannem demişti
Sigarasından bir nefes çekerek
“Dağlar
Babana Gerilla gitti
gelmeyecek”

15. Sana uzun uzun yazıyorum oğlum
Burada hayat hiç eskisi gibi değil
Gölüşlerin yerini acı, kan, gözyaşı
Ve imha infaz planları aldı
Şehir çok gri
Bulutlar üstüme geliyor
Beynime damlayan kan taneleri
Başımı ölesiye sıcak ediyor.

16. Beni Dağlara götür
Lilith'in saçlarından öpmek
Nehirlerinde yıkanmak istiyorum
Şimal Yıldızını koydum avucuma
Galaksiye dörtnele koşuyorum

17. Hayat çok kısa aslında
Yollar gibi
Bazen mavi
Bazen siyah
Tırnağımın ucunda rüzgar
İçimden uğultusuyla göçer gider
İmbat mı desem mesela?
Ya da alabildiğine lodos...
Oysa yalnızca buzullaşan kalbimde
Balkan soğuğu

Kalbimin çatırtıları
Hep bundan.

VE İLK DEFA
İÇİMDE BÜYÜK BİR KIRILMA,
KITALAR AYRILIYOR.

18. Uyan Berkin
Hadi oğlum
Uçurtmama rengarenk
Kağıtlar yapıştırdım
Çıtalarına çaktım iklimleri
Kuyruğumda çocuk kahkahaları

19. Bu bir suikast
Şırınganın içinde derim
Diş biler eroin, damarlarımdan akan kana...

20. Zehirli bir akrep zaman
Akıp giderken tıkrıtılarında
 zehirli iğnesi içime titriyor
Aptal bir kafa
Gelgit bir akıl
Ve mutsuz bir ilahi çalar aramızda
Bir müezzın okur sayfalarına
 kızma

Yine aklım karıştı bu oyunla!

21. Şimdi hangi koltukaltı uyutur bizi?
Oyulmuş fotoğraf yüzlerinin kim olduğunu
Ne zaman öğreneceğim
Baykuşların anlattığı gece hikayeleri
Sonsuzluk
Tam kalbinden ısırılmış bir köylü kızının
Ağlamaklı filmindeyiz
Mendiller değil
Çarşaf lar bile dindirmiyor hıçkırıklarımızı

22. Yersiz yurtsuzum
Belki de içimden mülteciler firar edip
Gider denizlere
Ama batırılır kayıkları
Boğulurlar.

23.
Kaan İnce'ye...
İstanbul'un Odasında
Sevişiyoruz seninle...
Martılar ve gri bir sabah
Aç karınla yatağın kenarında yakılan sigara
Dudaklarımdan dudaklarına
Dumanları akar

Manzaraya dönüğüüm yağmura ağlıyorum
Doksanlardan kalma bir öğrenci evinin
Hışirtılı yün kazaklarında
Elektrik sobası mutlulukları

Hepsi yılların içine akar
Akar durmaz
Silahtan çıkan kurşun
Okunmamış mısra
Yazılmamış şiir
Hepsi K'aan.

24. Kar yağıyor ruhuma
ve arka bahçemdeki kediler ölüyor.
sen gelmiyorsun ulan...
kediler küçücük bedenleriyle karın üzerinde sessizce
uyuyor.

25. Acılarımız dilsizdir bizim!
Ülkesinde gözlerini kaybeden bir kürdüm.
Beyoğlu'nda öldürülen bir orospuyum.
ne dersiniz deyin!
Aşkım
Ölümüm
Kimseyim.
Hoyrat bir bıçağım.

26. O şehirde kaldığında
aç koynunu
kuşlar uçuşsun...

27. Bu Sabah İntihar Kokuyor Sokaklar...

Ben şimdi dağlarıma kar yağdırsam
üşür küçücük çocukların elleri
ve tarihte ne kadar ceset varsa
dirilir bugün
dirilir ve hesap sorar
Mayıs da ne ki oğlum
Haziran öyle bir aydır ki!
cayır cayır yakar

ne kar yağar
ne çürür ölüler.
Sadece titretir kuyruklarını
akrepler, yılanlar...
Öl der bana
ağla der
Gitmez bu karabasanlar akşam olmadan.

28. Delirip delirip
kessem saçlarımı sana
göğsünün orta yerine düşer

29. Sahte sabahların
arsız sevişmelerinde
tiryakisi olduğum ellerinde
çatı katlarının köhneliğini arıyorum
Ölemeyeceğim
Çünkü
Bana ihtiyacın var
parçalanmış göğsüme
ihtiyacın var.

m

NAR KESİĞİNDEN KAN DAMLAR

Hrant Dink için...

İncecik ıg lıklar
Aklımda bulanıp dururlar
Cehennemin sesi bu!
Katledilmiş kadınlar...
Çocuklar...
Adamlar...
Aşklar...
Vurdular bizi
Hem de bindokuzyüzonbeş yerimizden
Nar kesigi takvim yirmidört nisan
Sustuk, korktuk, başkalaştırıldık hep

Ah Hrant!
Meyhanelerimizi talan ettiler
Şarabımızı zehir
Altın gümüş uğruna
Kırdılar kemiklerimizi
Dizdiler kurşuna bizi
Yıl; İki bin Yedi
Büyüdü takvimlerdeki nar kesigi
İltihaplı bir yara oldu
ve patladı

kaldırımlara kan sıçradı
tarihi geçmiş gazeteler
altı delik ayakkabılar kaldı bize
bir de gökyüzünde
aradığımız o güvercinler
Sana söz Hrant!
Bütün güvercinler uçacak
Hiçbiri çamura balçığa bulanmayacak.

12 Aralık 2013 / Diyarbakır

m

...

Sokakta insan gürültüleri
Kanlı mendiller ve gecelerce bitmeyen hıçkırıkların
son vedası son busesi
cennet yok cehennem de

Ve cebimde taşlarla
Hava gazının yoksunluğunda
hangi intiharı arıyorum tanrım
hangi çocuk kahkahasını katlediyorlar şimdi?

Biz ne gitmeler gördük be oğlum
senin korkak kaçışlarından
evlatlar doğurduk geceye ve aşka
sen bir kadeh şarap içemeyecek kadar gönül fakiri
bense siyanür damlatıyorum sigaralarım...

Karşımda göz bebeklerimi
tırnaklarıyla yırtan kuşlar var
kapkara bakışlarıyla
yüzüme korku bırakıyorlar

Yüzünde
Yırtılmış bir Allah var.

m

Belki burada olsan
örgü peynirli kahvaltı hazırlar
kaçak çay demlerdim sana
sonra acı bir kahve
konuşurduk
iyi kötü
ne varsa unuttuğumuz
her gözyaşı başına dudaklarından bir ıslaklık
ödünç isterdim bakışlarını
kahve kanepeme oturtur
şiiir okurdum.
.....
yoksun ...

m

Oy Ölüm
sana susadım
sana ve kibrit kutularındaki gözyaşlarıma

m

Korkarak dinlediğim Ahmet Kaya kasetlerimi
Ve kırışını hatırladım babamın
Kasetlerle birlikte kalbimi
Şimdi gökyüzünden gülümsüyorsun

Zaten hep gülmez miydin?
İnfaz, cinayet ve mahpus kokar sakalların
Kayıp sokakların çocuklarında
Anneler hep arar
Kaç cumartesi geçer
Kaç militan ağlar
İnce bir saz karşılar
İçimden akan sözleri
Kaldı ki parmaklarım
Soğuk demirlerden akar gider
Bilmiyorum Ahmet
Bu ülke seni yedi
Belki beni de kemirecek
Cinnet içimizde kalmış
bir çocuk gibi debeleniyor
hatırladıklarım
sadece gözyaşları
bir çift ayakkabı
ve her son gibi
toprak
Ben toprağı çok severim Ali...

Bütün kötülükleri içine alır
iyileştirir
ben yazları sevmem Ali

Çünkü her yaz bir ölüm getirir
Ben sonbaharları severim
herkesin uyuduėu vakitleri
ve yaėmurları
Kırlangıların cıvıltısında
lmeyi isterim.
Hepimizden önce gittin
Ben artık
lmeyi de sevemedim Ali.

Aidiyetlere tařlařmıř kalpler dřeyip
Beyoğlu'nda geceyarısını geçmiş bir aşka
selam verip
bilmediėim bir řehre geçip gittim.
kırık
Çatlak
ve acı dolu seslere
sesleniyorum.
acıımı anlayamayacak kadar budalasınız.

Utanmadan ağlıyorum
Kaldığım otel odalarının duvarlarına adını yazıyorum.
Ellerin kayboluyor önce,
Sonra bakışların
ve hiç beklemediėim bir anda

ardımda o uzun sirenler
Kapkara bir cenaze töreni
bir yas
bir taziye
Oysa ne çok taş duvarlar örmüştüm hayallerime
yıkılmaz sanmıştım.
Yıktın
Kırdın
Döktün
Şimdi kalbim Birinci derece deprem bölgesi
ama şunu bil
en ufak sarsıntı senin kalbini de yerle bir edecek.

Şimdi sen yoksun ya!
Gecenin suratına tüküreceğim...
rengarenk haplar yutacağım üşüdükçe
sessizlikte ses arayacağım.

m

Kanat Güner için...

Kanadına sürdükleri eroïn
aklına buladıkları şırınga
ben beyazın sancısını çekiyorum
en çokta düşüp kaldığım
hayallerim
artık kuramıyorum sizi
sahte cennetim
kurgularımın celladı
kes damarımı
bana altın bir vuruş gönder.

m

...

Bir intiharda ben çakarım gecenin alnına
belki köprüler
belki ipler gezinir aklımın ucunda
buruşturulmuş kağıtlar
mil’li bakışlar
ve kahkahalar
ben ağlarken nereye saklanacaklar?

Seni son kez mi görüyorum

o öpüşe nasıl sığınmıştık oysa ki!
artık elimde kalan
jigolo kılıklı
kas yığını
gözyaşları bile olmayan adamlar...
Saatler artık sensizliğin içini çıkarıyor
şehirler sperm kusuyor
ucuz fuhuş otellerinde hıçkırıyorum
Nerdesin?

Kaç feryadım
helikopter seslerine
telsiz kahkahalarına karıştı

m

“O”

“O”

Bana diyor ki
Rüyalarına sahip çık
Ne zaman nerede uyanırsan
Sırtına yükle
İnsanlardan uzaklaştır

“O”

Yine diyor
Ben dört mevsim
Katlederim
Canım sübyan ve hayvan kanı çeker
Kadın eti çeker

“O”

Son kez sesleniyor
Şeytan Tavus

Yeryüzünden kaçtı
Artık tek iblisim sen kaldın
Yeryüzüne bulaşacaksın.

m

